

Tegyvuoja Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 36 metinės!

Visų šalių proletarai, vienykitės!

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS KUPIŠKIO RAJONO
KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ
DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina 8-ji metai	1953 m. lapkričio mėn. 7 d., šeštadienis Nr. 89 (752)	Kaina 15 kp
--------------------	--	----------------

Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 36-osios metinės

Šiandien — Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos XXXVI metinės. Lapkričio 7 dieną mūsų plačiosios Tėvynės darbo žmonės su plakatais ir transparentais išeina į gatves, kad pademonstruotų savo pasiryžimą įgyvendinti partijos ir vyriausybės politiką, nukreiptą į ryžingą darbininkų klasės, kolūkinės valstietijos, visos mūsų liaudies gyvenimo lygio pakėlimą, į taikos išsaugojimą ir sustiprinimą. Šią dieną taip pat atžymi ir milijoninės darbo žmonių masės ir už mūsų Tarybų šalies ribų. Kinijos, Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos, Vokietijos Demokratinės Respublikos, Lenkijos, Čekoslovakijos, Vengrijos, Rumunijos, Bulgarijos, Albanijos, Mongolijos darbo žmonės šią šventę sutinka įtempto kūrybinio darbo ženkle; žengdami taikos ir demokratijos stovykloje. Kovos prieš prancūziškuosius — amerikoniškuosius imperialistus ženkle sutinka Didžiąją Spalį Indokinijos darbo žmonės. Atžymi Spalio šventės taip pat Jungtinių Amerikos Valstybių, Anglijos, Prancūzijos, Brazilijos, fašistinės kamarišės pavergtos Ispanijos, Portugalijos ir kitų šalių darbo žmonės. Didžiojo Spalio šventę švenčia ne tik taikos ir demokratijos stovyklos, vienijančios vieną trečdalią pasaulio žmonijos, tautos, bet taip pat ir imperialistinių bei kapitalistinių šalių darbo žmonės.

Kuo brangi viso pasaulio darbo žmonėms ši data, Didysis Spalis? Prieš 36-erius metus Rusijos darbo žmonės, Komunistų partijos vadovaujami, pirmą kartą žmonijos istorijoje nuvertė buržuazijos valdžią ir ant tvirtų pamatų — marksizmo-leninizmo — sukūrė darbo žmonių valdžią. Pirmą kartą visos žmonijos istorijoje viso pasaulio darbo žmonėms atsivėrė reali perspektyva sukurti šviesų ir laimingą gyvenimą.

Per 36-erius metus Tarybų valstybė pasiekė istorinių — pasaulinių pergalių visose srityse. Iš atsilikusios, agrarinės šalies TSR Sąjunga tapo galinga industrine valstybe su didžiai našiu kolektyviniu žemės ūkiu. Net mūsų Tėvynės priešai yra priversti tai pripažinti. Antai, Jungtinių Amerikos Valstybių valstybės sekretoriaus padėjėjas ekonominiams reikalams Vo, kalbėdamas Ilinoiso universitete šių metų liepos mėnesį, pareiškė, kad „Tarybų Sąjunga, karui pasibaigus, pasiekė puikių ir nerimą keliančių laimėjimų ekonomikos srityje. Tai, iš tikrųjų, labai spartūs augimo tempai...“.

Naujas Tarybų valstybės galybės įrodymas buvo pergalė Didžiajame Tėvynės kare prieš hitlerinę Vokietiją ir imperialistinę Japoniją.

Bejėgiai yra imperialistinių šalių valdantieji sluoksniai, kuriems aktyviai talkininkauja tamsybės apaštalas Pijus XII, užslopinti augantį išsilaisvinamąjį judėjimą kolonijinėse ir priklausomosiose šalyse. Į kovą už savo teises kyla Afrikos, Filipinų, Malajų, o taip pat Artimųjų Rytų tautos. Kaskart dažniau išstoja prieš reakcines „savo“ vyriausybes JAV, Anglijos, Prancūzijos ir kitų imperialistinių bei kapitalistinių šalių darbo žmonės.

Viso pasaulio darbo žmonės jų kovoje prieš „savo“ ir užsienio engėjus įkvepia mūsų Tėvynė — Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjunga.

Tarybų Sąjungos darbo žmonės Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos XXXVI metinės sutinka naujais dideliais darbo laimėjimais. TSRS Aukščiausiosios Tarybos penktosios sesijos nutarimai, TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko draugo G. M. Malenkovo kalba penktojoje sesijoje, o taip pat TSKP Centro Komiteto Rugsėjo Plenumo nutarimas „Dėl priemonių TSRS žemės ūkiui toliau išvystyti“ įkvepia mūsų šalies darbo žmones naujiems darbo žygiams taikloje statyboje.

Tegyvuoja Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 36-osios metinės!

Tegyvuoja tarptautinis visų šalių darbo žmonių solidarumas!

Tegyvuoja taika tarp tautų!

Su Lenino — Stalino vėliava, Komunistų partijai vadovaujant — pirmyn, į komunizmo triumfą!

SU SPALIO ŠVENTĖMIS, DRAUGAI!

DIDŽIOJO SPALIO GARBEI

Visiškai atsiskaitė su valstybe

TSKP CK Rugsėjo Plenumo nutarimas „Dėl priemonių TSRS žemės ūkiui toliau išvystyti“, TSKP CK Šūkiai Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 36-osioms metinėms sukėlė didelį Mičiurino vardo kolūkio kolūkiečių darbo pakilimą. Didžiojo Spalio garbei Mičiurino žemės ūkio artelės nariai paspartino visus žemės ūkio darbus. Laikų ir be nuostolių kolūkio žemdirbiai atliko bulvių ir cukrinių runkelių nuėmimą. Įvykdytos grūdinių kultūrų, bulvių ir kt. paruošos. Pienas ir kiaušiniai statomi valstybei virš plano. Iki lapkričio 1 dienos kolūkis valstybei virš plano pristatė beveik 10.000 litrų pieno ir virš 2.000 kiaušinių. Šiuo metu kolūkio valdyba ypatingą dėmesį skiria derliaus kūlimo ir sėklų supylimo darbams.

Kolūkinėje gamyboje dar yra nemaža trūkumų. Nėra abejonės, kad juos mes artimiausiu metu pašalinsime.

Zootechnikas J. ČEPELIS

Vykdam Partijos ir Vyriausybės nutarimus

Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė nenuilstamai rūpinasi nuolat augančiu liaudies materialinių ir kultūrinių reikmių patenkinimu. Tai ryškiai liudija TSRS Ministrų Tarybos ir TSKP Centro Komiteto nutarimas „Dėl priemonių tarybinei prekybai toliau išvystyti“. Kupiškio vartotojų kooperatyvas, vykdydamas partijos ir vyriausybės nutarimą prekybos toliau išvystymo klausimais, atremontavo ir išplėtė parduotuves Nr. 2, 3, 6 ir 12. Jos artimiausiu metu numatomos specializuoti. Taip pat rajono centre bus atidaryta eilė naujų maisto ir pramoninių prekių parduotuvių.

V. VĖTAITĖ

Marksizmo-leninizmo pagrindų egzaminas išlaikytas labai gerai

Eilė Kupiškio rajono mokytojų kelia savo idėjinį-politinį ir mokymąjį-auklėjamąjį lygį Šiaulių mokytojų institute. Šiuo metu institute vyksta valstybiniai egzaminai. Pirmąjį egzaminą — marksizmo-leninizmo pagrindų — daugelis studentų išlaikė labai gerai. Labai gerai išlaikiusių marksizmo-leninizmo egzaminą tarpe yra ir Kupiškio rajono mokytojai; tai — Bronė Girjotaitė, Onutė Pilkauskaitė, Aldona Mockutė, Povilas Zulonas ir kt.

Dabar studentai-neakivaizdininkai ruošiasi pedagogikos egzaminui.

Stud. K. JONUŠYS

Vakaras Spalio šventėms

Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 36-ųjų metinių garbei „Vedrupio“ kolūkio jaunimas, vadovaujamas kolūkio bibliotekos vedėjos A. Masytės ir klubo-skaityklos vedėjos O. Tučiūtės, ruošia vakarą. Repetuojama Osejevos pjesė „Talentai iš provincijos gilumos“, mokomasi tautinių šokių.

A. MACKUTĖ

Aktyvūs knygų platintojai

Aktyviai įsijungę į spaudos platinto-darba Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 36-ųjų metinių garbei Kupiškio rajoninės bibliotekos vedėja drg. O. Indrelienė ir rajoninės vaikų bibliotekos vedėja drg. B. Vareikaitė. Jos iki Spalio švenčių išplatino politinės, grožinės ir mokslinės literatūros už 700 rublių.

V. BALYTĖ

Dailininko V. Livanovo darbo plakatas, išleistas Valstybinės vaizduojamojo meno leidyklos.

NEMIRTINGOJO SPALIO ŠVIESA

Ilgos vilkstinės metų praeis,
Viskas žemėj, gal būt, pakitės,
Bet pasauliui skaisčiais žiburiais
Spalio dienos per amžius spindės.

Stalininės epochos aušra
Liks brangi busimosioms kartoms.
Smurtą griauianti Spalio audra
Naują erą atvėrė tautoms.

Visos tautos jau tiki nūnai
Nemirtingojo Spalio šviesa.
Kur didysis mus Spalis, — tenai
Atgimimas, kūryba, tiesa.

Su mumis milijonai žmonių.
Mes — grumtynių už taiką šauklės.
Tapo žemėj vadovu kilniui
Nugalėjusio Spalio šalis.

Kapitalo naštos prislėgtoms
Darbo masėms jau aiški tiesa,
Spindi viso pasaulio tautoms
Nemirtingojo Spalio šviesa.

Ilgos vilkstinės metų praeis,
Viskas žemėj, gal būt, pakitės,
Bet žmonijai skaisčiais žiburiais
Spalio dienos per amžius spindės.

A. JONYNAS

Mes žengiam pirmyn į didingą rytojų

ŠLOVINGOSIOS METINĖS

Šiandien tarybinė liaudis ir viso pasaulio darbo žmonės atžymi 36-ąsias metines Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos, pradėjusios naują erą žmonijos istorijoje—kapitalizmo žlugimo ir socializmo pergalės erą.

1917 metų lapkričio 7 dieną sukilę Petrogrado darbininkai ir kareiviai, bolševikų partijos vadovaujami, nuvertė buržuazinę vyriausybę. Antrasis Tarybų suvažiavimas, vykdydamas sukilusių darbo žmonių valią, sudarė tarybinę vyriausybę—Liaudies Komisarų Tarybą, kurios pirmininku buvo išrinktas didysis darbo žmonių vadas ir mokytojas V. I. Leninas.

Spalio revoliucijos išdavoge Rusijos proletariatas, pirmą kartą žmonijos istorijoje, pakilo iki viešpataujančios klasės, įtvirtino savo diktatūrą, besiremiančią nesugriaujamą darbininkų ir valstiečių sąjunga, tarybinių tautų draugystę ir išvystė kovą dėl socializmo, už komunistinės visuomenės pastatymą.

Vienas pirmųjų Tarybų valdžios priemonių buvo dekretas dėl taikos, išreiškęs milžiniškos liaudies daugumos lūkesčius ir valią. Taikinga užsienio politika, nenulstama kova dėl taikos, tautų laisvės ir nepriklausomybės buvo ir yra vienas pagrindinių tarybinės vyriausybės uždavinių per visus 36 gyvavimo metus.

Spalio revoliucija patenkinio gyvybinius valstiečių reikalavimus: 150 milijonų dešimtnių žemės, kurią buvo pagrobę dvarininkai, caro valdžia, vienuolynai ir kiti išnaudotojai, buvo grąžinta teisiems jos savininkams—valstiečiams.

Tarybų valdžia nacionalizavo gamybos įrankius ir priemones, kurios kapitalistų rankose buvo priemonė darbo žmonėms išnaudoti. Nusavin-tose įmonėse buvo organizuota socialistinė gamyba,

kurios svarbiausias tikslas—tenkinti nuolat augančius darbo žmonių materialinius ir kultūrinius poreikius.

Socialistinės santvarkos pergalės dėka buvo likviduotos kapitalizmo piktžaidės, kaip ekonominės perprodukcijos krizės, masinis chroniškas nedarbas, darbo žmonių skurdas.

Tarybinė santvarka per 36 metus parodė savo nepalyginamą pranašumą prieš kapitalistinę santvarką. Mūsų šalies pramonė per tą laiką padidino savo gamybą 29 kartus palyginus su 1913 metais, tuo tarpu kai kapitalistinių šalių pramonė tūpčiojo apie 1913 metų lygį arba tik nežymiai jį viršijo. Per pastaruosius dvidešimt metų Tarybų Sąjungos kasmetinis produkcijos prieauglis yra 10 kartų spartesnis negu Jungtinėse Amerikos Valstybėse.

Tarybų šalies žemės ūkis, įvykdytus kolektyvizaciją, dabar yra stambiausias ir labiausiai pasaulyje mechanizuotas žemės ūkis. Komunistų partijos ir tarybinės vyriausybės priimti nutarimai žemės ūkiui toliau išvystyti, kolūkinei gamybai padidinti ir kolūkiečių gerovei pakelti, atveria dar nematytas pasiturtinčio ir kultūringo gyvenimo perspektyvas tiek tarybinių miestų, tiek ir kolūkinių kaimų gyventojams.

Tarybų šalis per pastaruosius 36-erius metus pasidarė pirmaile pasaulyje valstybe—aukštos kultūros ir visuotinio raštingumo šalimi. Spalio socialistinė revoliucija sužadino milijonų darbo žmonių kūrybinę energiją, iškėlė daugelį talentų iš liaudies gelmių, kurie įnešė neįkainuojamą indėlį į tarybinio mokslo ir technikos, tarybinės literatūros, muzikos ir meno išvystymą.

Marksizmo-leninizmo mokslo, Spalio revoliucijos įtakoje 1918 metais Lietuvoje susikūrė Komunistų partija, viena iš šauniosios bolševikų partijos kovinių būrių. Ko-

munistų partijos vadovaujami Lietuvos darbininkai ir valstiečiai 1918 m. pabaigoje ir 1919 m. pradžioje sukilė prieš vokiečių okupantus ir jų samdinius—lietuviškuosius buržuazinius nacionalistus, nuvertė buržuazijos sudarytus valdžios organus ir sukūrė Tarybų Lietuvos Respubliką.

Tarybų šalies atsiradimas ir socialistinės revoliucijos plėtimasis sukėlė didžią baimę ir neapykantą viso pasaulio buržuazijos tarpe. Amerikos-Anglijos Imperialistai karštingai puolė jauną Tarybų respubliką. Įvairiuose Tarybų šalies pakraščiuose buvo išsodinta užsienio grobikų kariuomenė, kurios tikslas buvo su vietinės buržuazijos liekanomis suduoti Tarybų valdžiai mirštamą smūgį ir vėl sugrąžinti fabrikan-tams ir dvarininkams jų turtus ir valdžią. Tačiau didvyriškoji Tarybinė armija, Komunistų partijos vadovaujama, su-triuškino interventus.

Pabaltijo kraštuose, tame tarpe ir Lietuvoje, užsienio interventams ir vietinei buržuazijai pasisekė 1919 metais laikinai nugalėti Tarybų valdžią. Tačiau respublikos darbo žmonės, Lietuvos Komunistų partijos vadovaujami, 20 su viršum metų kovojo prieš buržuazijos diktatūrą, dėl Tarybų valdžios atstatymo. Ta kova 1940 metais užsibaigė galutine pergalė.

Lietuvių tautą, lygi tarp lygiųjų, tarybinių tautų šeimoje, pasiekė didžiulius istorinius laimėjimus. TSRS tautų pagalbos dėka Lietuva pavirto industrine-kolūkine valstybe.

Tarybiniai žmonės atsidėję dirba fabrikuose ir tarybiniuose laukuose, kad įvykdytų šią programą, kad dar labiau pakeltų savo šauniosios Tėvynės—tautų draugystės ir taikos visame pasaulyje tvirtovės—galia, kad užtikrintų visos liaudies tolesnį materialinės ir kultūrinės gerovės pakilimą.

R. ŠARMAITIS

SPALIO KELIU

Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos trisdešimt šeštąsias metines Tarybų

J. BRAZDŽIUNAS
LKP Kupiškio rajono
komiteto sekretorius

dies gerove, maksimaliu jos materialinių ir kultūrinių reikmių patenkinimu mūsų

Sąjungos darbo žmonės sutinka aukšto politinio ir gamybinio pakilimo aplinkybėmis. Ši politinį ir gamybinį pakilimą sukėlė TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko draugo G. M. Malenkovo kalba, pasakyta TSRS Aukščiausiosios Tarybos penktojoje sesijoje, TSKP Centro Komiteto Rugsėjo Plenumo nutarimas „Dėl priemonių TSRS žemės ūkiui toliau išvystyti“, nukreipti į naują galingą viso socialistinio žemės ūkio pakilimą. Kartu su Tarybų Sąjungos darbo žmonėmis Didžiojo Spalio šventės švenčia visų šalių darbo žmonės.

Prieš 36-erius metus Rusijos darbininkai, sąjungoje su valstiečiais, Komunistų partijos vadovaujami, nuvertė kruvinąjį carinį režimą ir įkūrė Tarybų valstybę. Vietoje šeštojoje pasaulio dalyje buvo panaikintas žmogaus išnaudojimas žmogumi, užtikrinta darbo žmonėms teisė į pasiturintį ir laimingą gyvenimą. Žmonijos istorijoje prasidėjo nauja era—pūvančio kapitalizmo žlugimo ir socializmo triumfo era.

Per tuos 36-erius metus Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjunga pasiekė milžiniškų laimėjimų. Iš atsilikusios, agrarinės šalies, TSRS virto industrine šalimi su didžiai našiu kolektyviniu žemės ūkiu. Mūsų šalies žemės ūkis remiasi galinga socialistine pramone ir yra stambiausias ir labiausiai mechanizuotas žemės ūkis pasaulyje. Kaskart kyla darbo žmonių gyvenimo lygis. Naujas ryškus Tarybų Sąjungos darbo žmonių pasiekimas, naujas ryškus Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės rūpinimosi darbo žmonėmis įrodymas buvo naujas, šeštasis iš eilės, valstybinių mažmeninių kainų sumažinimas maisto ir pramonės prekių. TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas draugas G. M. Malenkovas savo kalboje, pasakytoje per Josifo Visarionovičiaus Stalino laidotuves Raudonojoje aikštėje 1953 m. kovo 9 d., nurodė, kad „Vidaus politikos srityje mūsų svarbiausias rūpestis yra nenukrypstamai siekti tolesnio darbininkų, inteligentijos, visų tarybinių žmonių materialinės gerovės kėlimo. Pareiga nuolat rūpintis liau-

partijai ir vyriausybei yra įstatymas“. TSKP CK Rugsėjo Plenumo nutarimas „Dėl priemonių TSRS žemės ūkiui toliau išvystyti“ įrodo, kad Komunistų partija, Tarybinė vyriausybė darbais rūpinasi darbo žmonėmis, o ne žodžiais, kaip kad daro kapitalistinių šalių—Jungtinių Amerikos Valstybių, Anglijos, Prancūzijos ir kt.—vyriausybės ir įvairaus plauko „darbininkų“ partijos—leiboristų, socialdemokratų ir kt.

Žymių laimėjimų, įsijungusi į tarybinių tautų šeimą, pasiekė lietuvių tauta. Broliškujų tarybinių respublikų ir, visų pirma, didžiosios rusų tautos pagalba Tarybų Lietuva virto kolūkine-industrine valstybe. Palyginti su prieškariniais 1940 metais pramonės gamyba respublikoje padidėjo beveik tris kartus, tuo tarpu kapitalistinėse valstybėse, kaip Danijoje, Belgijoje, Olandijoje, Liuksemburge, kurios savo plotu apytikriai lygios Tarybų Lietuvai, pramonės produkcija padidėjo vos 0,2—0,6 karto.

Nemaži pakitimai įvyko ir mūsų rajone. Jeigu buržuazijos valdymo metais žemės ūkis buvo smulkių ir buožinių ūkių stadijoje, tai dabar turime rajone 26 žemės ūkio arteles, kurios kasmet pasiekia vis žymesnių darbo rodiklių. Jei buržuazijos valdymo metais buvo vos viena progimnazija ir kelios pradinės mokyklos, tai dabar rajone turime 4 vidurines, 11 septynmečių ir 29 pradinės mokyklas. Darbininkų jaunimui sudarytos sąlygos mokytis vakarinėje darbininkų jaunimo vidurinėje mokykloje. Kasmet rajono mašinų-traktorių stotys aprūpinamos vis nauja žemės ūkio technika. Vien šiemet mašinų-traktorių stotys gavo du derliaus nuėmimo kombainus, du linų nuėmimo kombainus ir eilę kitų žemės ūkio mašinų.

Mūsų Tėvynės darbo žmonės, kartu su priešakiniais viso pasaulio darbo žmonėmis, Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos XXXVI metines sutinka kovos už tvirtą taiką ženkle.

Rajono darbo žmonės, kartu su visa tarybine liaudimi, sieks naujų pergalių vardan komunistinio triumfo mūsų šalyje.

Faktai ir skaičiai

— 85 proc. rajono ribose esančios žemės buržuazijos valdymo metais buvo pasiglemžę 12 dvarininkų, 134 buožės bei dvasininkai. 942 valstiečiai neturėjo arklių, 134 bežemiai valstiečiai kumečia vo ir bernavo.

— Dabar rajone yra 26 kolūkiai. 71 proc. visų žemės ūkio darbų atliekami mašinomis. Vidutinės kolūkiečio pajamos, skaičiuojant pinigais, siekia 8 tūkstančius rublių.

— Buržuazijos valdymo metais rajono ribose buvo vos 1 progimnazija ir kelios pradinės mokyklos.

— Dabar rajone veikia 4 vidurinės, 11 septynmečių ir 29 pradinės mokyklos.

— Vietoje kelių gydytojų, besiverčiančių privačia gydymo praktika, rajono darbo žmonių sveikatingumo sargyboje budi 2 ligoninės, poliklinika su 10 kabinetų, 2 ambulatorijos, 4 akušerių punktai ir kt.

Skaidriuos spinduliuos komunizmo šviesų!

Mūsų dovanos Didžiajam Spaliui

Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos XXXVI metinė mums, Šepetos medžio apdirbimo įmonės darbininkams, didžiulė šventė, kurią mes sutinkame su naujais laimėjimais. Šiandien, kai mes gyvename laisvą gyvenimą be išnaudotojų ir išnaudojamųjų, aš dažnai prisimenu smetoninės santvarkos dienas. Tada įstatymai gindavo tik išnaudotojų teises, o mes, darbininkai, buvome beteisiai.

Tik Tarybinė santvarka atvėrė man, kartu ir visiems mūsų įmonės darbininkams, duris į šviesų pasiturintį gyvenimą. Partijos ir Vyriausybės nuolatinis rūpinimasis darbo žmogui skatina mus siekti vis naujų gamybinių laimėjimų. Atsiliepdamas į TSKP CK Rugsėjo Plenumo nutarimą, mūsų įmonės kolektyvas Didžiojo Spalio garbei įsijungė į socialistinį lenktyniavimą, ko pasėkoje drg. A. Barzdėnio pamainos brigada per spalio mėnesį pasiekė 118 proc.,

drg. B. Visockaitės — 115 proc., drg. K. Kauniečio — 115 proc., drg. Z. Pakėnienės — 113 proc. išdirbio normos. Nuo jų neatsilieka ir vyr. mechaniko drg. K. Malinausko vadovaujamas mechaninis cech. Mechanikai, kaip drg. drg. B. Pastarnokas, K. Petrusis ir kt., pasiekė to, kad visi mechaniniai agregatai ir transporto priemonės dirba be sutrikimų.

Ir šiais metais, sutinkant Didįjį Spalį, su džiaugsmu aš galiu pasakyti, kad mūsų įmonės mėnesinis gamybinis planas ne tik įvykdytas, bet ir viršytas.

Prieš mūsų akis atsivėrė nepaprastos perspektyvos vystyti savo kūrybines jėgas. Kiekvienas Šepetos medžio apdirbimo įmonės darbininkas neapsistos ties pasiektais laimėjimais, bet sieks jų ir toliau. Tai mūsų pareiga, ir mes ją garbingai vykdysime.

P. VIŠOCKIS
Šepetos medžio apdirbimo įmonės darbininkas

Kovosime už naujus pasiekimus

Didžiąją darbo žmonių šventę — Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 36-ąsias metines mūsų kolūkis sutinka naujais darbo laimėjimais. Kolūkiečiai kovoja už tolimesnį kolūkio sustiprinimą, jo dirvų derlingumo ir gyvulininkystės produktyvumo pakėlimą.

Mano vadovaujamoje brigadoje yra 410 ha žemės. Mes visi stengiamės, kad ši žemė duotų kaip galint didesnius derlius, kad nuolat kiltų gyvulių produktyvumas. Žemė paprastai pateisina įdėtą darbą. Pasėję žiemkenčius, vasarą jų gerai įdirbtą ir patręštą dirvą, gavome gausių grūdinių kultūrų derlių — po 14—18 centnerių iš hektaro.

Tiek grūdinių kultūrų, tiek ir techninių kultūrų derlių nuėmėm be nuostolių, trumpais terminais. Savalaikis derliaus nuėmimas sudarė mums sąlygas prieš laiką įvykdyti pirmąjį priesaką Tėvynei — grūdų paruošas. Cukrinius run-

kelius jau pristatėme į paruoštą punktą.

Sparčiai vykdėme rudeninį dirvų arimą. Artojams talkininkavo trys traktoriai. Traktorininkams talkininkaujant, jau suarėm virš 90 ha dirvų. Visą vasarą pasėsimė į iš rudens suartą dirvą.

Šie laimėjimai pasiekti nuolatinio nenuilstamo darbo rezultate. Negalima nepaminti brigados darbo pirmūnų K. Dundulio, B. Vilčinsko, K. Gudelio, pasiekusių aukštų darbo rodiklių. B. Vilčinskas turi išdirbęs 484 darbadienius. Ne mažiau išdirbo darbadienių taip pat ir kiti brigados nariai. Kolūkiečiai K. Dundulis, K. Gudelis, B. Vilčinskas ir kiti dienos išdirbio normas viršydavo 40 ir daugiau procentų.

Mes įsitikinę, kad, Komunistų partijai vadovaujant, pasieksime dar puikesnių rezultatų.

A. ŽILYS
„Aušros“ kolūkio V laukininkystės brigados brigadininkas

DARBO ŽMONIŲ GEROVEI

Iš pat mažens mėgau mašiną, domėjausi jomis. Tėvams sakydavau, kad užaugusi būsiu šoferiu. Į tai motina tik liūdnai atsakydavo, kad mano svajonėms nėra lemta išsipildyti. Tačiau jos išsipildė. Išsipildė darbo žmonių santvarkos dėka — Tarybų valdžios dėka.

1953 metais baigiau Veprių žemės ūkio mechanizacijos mokyklą. Ją baigusi, atvykau į Kupiškio MTS. Mane pasiskyrė dirbti „Stalino keliu“ kolūkyje. Su džiaugsmu įsijungiau į gamybinių darbų. Besimokydama iš senesnių, labiau patyrusių traktorininkų, nuolat kėliau darbo našumą, gerinau atliekamų darbų kokybę.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos penktąją sesiją sutikau įvykdyti metinį traktorinių

darbų planą. Šiuo metu metinę užduotį esu įvykdyusi 136 procentais. Tai mano dovana Didžiajam Spaliui, Komunistų partijai, Tarybinei vyriausybei už mokslą, už teisę į darbą, į poilsį.

Metinį traktorinių darbų planą įvykdyti ir viršyti padėjo stropi traktoriaus „KD-35“ priežiūra; tai įgalino dirbti be gedimų ir prastovėjimų. Darbą organizavau pagal grafiką.

Esu laiminga, galėdama dirbti darbo žmonių gerovei, mylimosios Tėvynės gerovei. Visas savo jėgas ir žinias pasiskirsiu TSKP CK Rugsėjo Plenumo nutarimo „Dėl priemonių TSRS žemės ūkiui toliau išvystyti“ iškeltų uždavinių įvykdymui.

I. FERGIZAITĖ
Kupiškio MTS traktorininkė

P. Fedotovo nuotr.

Leningradas. Nevos prospektas.

[ELTA].

SKRISKIT, BALANDŽIAI!

Vėliavos —
rytmečio žaros
auksinės —
Trečdalį žemės
visą užliejo,
Virš pasipuošusios
mūsų Tėvynės
Supas balandžiai,
supas baltieji.
Kilkite, kilkit
nakties išsklaidyti,
Paukščiai baltieji —
liaudies svajonė,
Skriskit į Vakarus,
skriskit į Rytus, —
Jūsų belaukia
žmonių milijonai.
Skriskite ten,
kur vergai kapitalo
Saulę užtemdyt
bando bejėgiai,
Ten, kur vaikutis
jau miršta iš bado,
Ten, kur valstybės
skęsta šešėliuos...

Nuo okeano
ligi okeano
Neškite saulę,
neškit gyvybę, —
Bokštuose Kremliaus
švintančios žaros
Jūsų kelionėj
sergi ir lydi.
Vėliavos —
rytmečio žaros
auksinės —
Visą pasaulį
jos teuzlieja!
Virš vandenu
ir plačių žemynų
Skriskit, balandžiai,
skriskit, baltieji!
Z. RIMŠA

AČIŲ KOMUNISTŲ PARTIJAI

O krašte, prietarus sugriovęs,
Kovos ir darbo vėliavą neši!
Ar mūs Lietuva ir mūs tikrovė
Bent kiek į tavo panaši, —

rašė didžioji lietuvių poetė Salomėja Nėris 1940 metų pradžioje savo eilėraštyje „Tarybų Sąjungai“. Tamsiais smetoninės reakcijos siautėjimo metais ištikima lietuvių liaudies dukra Salomėja Nėris kreipėsi mintimis į Tarybų Sąjungą tvirtai tikėdama, kad ir jos gimtojoje žemėje — Lietuvoje — darbo žmonės ir sau sukurs šviesų ir laimingą gyvenimą. Poetės svajonės išsipildė. Tarybų Lietuvos darbo žmonės, Komunistų partijos vadovaujami, su broliškosios rusų tautos pagalba dar 1940 metais atkūrė Tarybų valdžią Lietuvoje.

Šviesaus gyvenimo vartai atsivėrė ir mums, darbo žmonių vaikams. Nebereikia sekti paskui buožių galvijas, dirbti už centus įmonininkams, niekas nebeverčia klausyti nutukusių klėbonų pamokslų, kalbėti prieš pamokas ir po jų beprasmes

maldas. Tarybų valdžia užtikrino mums šviesų ir kultūringą gyvenimą. Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto Rugsėjo Plenumo nutarimas „Dėl priemonių TSRS žemės ūkiui toliau išvystyti“ numato naują galingą viso socialistinio žemės ūkio pakilimą, darbo žmonių materialinio lygio tolesnį kilmą.

Ar būčiau galėjusi aš, mažamečio valstiečio duktė, mokyti gimnazijoje buržuazinės santvarkos metais. Be abejo — ne! Ten mokėsi tik miesto buržuazijos, buožių ir dvarininkų vaikai. Dabar, tarybinės santvarkos metais, vidurinėje mokykloje mokausi aš, o taip pat mano trys broliai — Rimas, Tautvilis ir Balys. Vyriausias brolis Albertas mokosi Joniškėlio žemės ūkio technikume.

Į nuolatinį Partijos ir Vyriausybės rūpinimąsi mumis, darbo žmonėmis, atsakau geru mokymusi. Tai — mano dovana Didžiajam Spaliui.

V. JUODIŠKYTĖ
Kupiškio Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos abiturientė

Dailininko V. Koreckio darbo plakatas, išleistas Valstybinės vaizduojamojo meno leidyklos,

INDOKINIJĄ

SPORTAS

Indokininija įprasta vadinti tris Pietryčių Azijos valstybes: Vietnamą, Kchmerą ir Patet-Lao (Vakarų buržuazinė spauda neteisingai vadina dvi pastarąsias valstybes Kambodža ir Laosu). Iki pastarųjų metų šios trys valstybės buvo Prancūzijos kolonijos. Vietname yra apie 22 milijonai gyventojų, Kchmere — 3,7 milijono ir Patet-Lao — pusantro milijono gyventojų. Trijų valstybių plotas yra lygus 740 tūkstančių kvadratinų kilometrų, t. y. beveik pusantro karto daugiau, negu pačios Prancūzijos plotas.

Žymią Indokininijos teritorijos dalį užima kalnai, kuriuos dengia sunkiai praeinami tropikų miškai. Stambiausios upės: pietuose — Mekongas, šiaurėje — Raudonoji upė ir Juodoji upė. Indokininijos žemės gėmės yra turtingos anglies, volframo, cinko, alavo, švino, geležies, aukso ir brangakmenių klodais. Pagrindinės maistinės kultūros yra ryžiai ir kukurūzai, techninės — kaučukas, cukrausvėnė, arbatžolės, kava.

Indokininijos tautos turi daugelio šimtmečių istoriją. Dar prieš 200 metų iki mūsų eros Vietnamas ir Patet-Lao, o vėliau ir Kchmeras atsidūrė kinų imperatorių valdžioje. Trijų valstybių priklausomybė nuo Kinijos tęsėsi iki XIX amžiaus, kas neišvengiamai atvedė į smarkų kinų kultūros įtakos išplitimą.

XVII amžiaus gale ir XVIII amžiaus pradžioje į Indokininiją pradėjo skverbtis pirmieji europiečiai — prancūzų ir ispanų misijonieriai. 1858 metais Prancūzija, pasinaudojusi kelių katalikų misijonierių nužudymu, pradėjo karą prieš Vietnamą, užgrobdama Saigono miestą ir dalį rajonų šalies pietuose. 1863 metais Prancūzija priverė Kchmerą pasirašyti sutartį dėl „protektoriato“, o 1867 metais užgrobė visą pietinį Vietnamą. 1882 metais prancūzų kariuomenė išsilaipino šiaurinėje Vietnamo dalyje, o po dviejų metų, užgrobęs sostinę Gue, Prancūzijos valdžia apėmė visą Vietnamą. Toks pat likimas vėliau ištiko ir Patet-Lao. Indokininijos tautų kova prieš užsienio interventus nesiliovė nuo to momento, kai į Indokininijos žemę išsilaipino pirmieji prancūzų kareiviai. Ypatinę užmojų ji įgavo po Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos Rusijoje.

Vietnamas buvo dirbtinai padalintas į tris provincijas: Kochinchinu, Anamo ir Tonkino. Jos kartu su Kambodža [Kchmeru ir Laosu (Patet-Lao)] sudarė vadinamą „Indokininijos Sąjungą“ — Prancūzijos koloniją.

Stambiais feodalais ir išdavikais iš buržuazijos stovyklos remiant, prancūzų kolonizatoriai negailestingai išnaudojo Indokininijos gyventojus, grobstė jos turtus. Geriausios žemės buvo užgrobtos kaučuko ir arbatžolių

(Informacija)

plantacijoms; negailestingai valstiečių išnaudojimas įgolino pigiai gaminti ryžius, kuriuos prancūzai atimdami iš alkanų gyventojų pardavinėdavo užsienyje. Kolonizatoriai buvo suinteresuoti tikrai žaliavos išvežimu, o Indokininijos pramonė nebuvo vystoma. Svarbiausiuoju šalies šefmininku buvo galin-gas prancūzų „Indokininijos bankas“.

Indokininijos tautos atkakliai kovojo prieš kolonizatorius. 1930 metais buvo suorganizuota Indokininijos Komunistų partija.

Antrojo pasaulinio karo metais, po to, kai Indokininiją okupavo japoniečiai militaristai, visa tauta pakilo į kovą prieš okupantus. Komunistų partijos iniciatyva buvo sukurta Vietmino lyga — vieningas frontas, į kurį susijungė darbininkai, valstiečiai, inteligentija ir dalis nacionalinės buržuazijos kovai už tėvynės nepriklausomybę. 1944 metų pabaigoje liaudies ginkluotosios pajėgos jau buvo išvadavusios septynias Vietnamo provincijas. Glaudžiai bendradarbiaudami su vietnamiečių tauta vedė išsivaduojamąją kovą ir Kchmero bei Patet-Lao tautos.

1945 metų rugpjūčio 25 d. vietnamiečių tauta pergalingo sukilimo išdavoje likvidavo marionetinį režimą, kurį buvo sukūrę okupantai, o rugsėjo 2 d. Hanojuje buvo paskelbta Vietnamo Demokratinė Respublika.

1946 metais Prancūzija formaliai pripažino Vietnamo nepriklausomybę. Iš tikrųjų gi tai buvo tik kolonizatorių manevras. Prancūzų kapitalistai nenorėjo prarasti Indokininiją, kuri buvo jiems pelno šaltinis. Tų pačių metų pabaigoje, pažeisdama visas sutartis su Vietnamu, prancūzų kariuomenė pradėjo karo veiksmus prieš jaunąją respubliką. Karas vyksta iki šiol; prancūzų kolonizatoriai gauna pagalbą pinigais ir ginklais iš JAV. Vietnamiečių tautos karas prieš interventus užgrūdino ir sustiprino Vietnamo Liaudies armiją, kuri sugebėjo suduoti okupantams eilę stambių smū-

gių. Šiuo metu prancūzų valdžios organų ir jų sudarytos marionetinės išdaviko Bao Dajaus vyriausybės rankose lieka tik nedideli rajonai išilgai jūros pakrantės ir tokie stambūs miestai, kaip Hanojus, Gue, Saigonas ir kiti.

1946 metais įvyko pirmieji rinkimai į respublikos Nacionalinį susirinkimą, kuris sudarė demokratinę vyriausybę su prezidentu, vietnamiečių tautos vadovu komunistu Ho Ši Minu priešakyje. 1951 metais buvo suorganizuota Vietnamo darbo partija (Lao Dong), kuri vadovauja vietnamiečių tautos kovai ir taikiam darbui. Partijos priešakyje yra komunistas Truongas Šinas.

Vietnamiečių tauta septinti metai veda didvyrišką teisingą karą prieš savo pavergėjus. Tuo pat metu pasiekė nematytus Indokininijoje laimėjimus ekonomikos ir kultūros srityje. Nuošaliose džiunglėse išaugo naujos pramonės įmonės, vykdoma žemės reforma, kuri likviduoja feodalinę sistemą kaime; 14 milijonų žmonių išmoko skaityti ir rašyti; plačiai išsivystė patriotinis lenktyniavimas.

Glaudžiai bendradarbiaudami su vietnamiečių tauta kovoja prieš kolonizatorius Patet-Lao ir Kchmero tautos, sudariusios liaudies pasipriešinimo vyriausybės. Daugiau kaip trečdalį Patet-Lao teritorijos kontroliuoja liaudies ginkluotosios pajėgos. Kchmere išvaduota daugiau kaip trečdalis visos teritorijos. Bendrą trijų tautų kovą koordinuoja 1951 metais sudarytas Jungtinis Indokininijos nacionalinis frontas.

Per pastaruosius mėnesius žymiai sustiprėjo JAV kišimasis į Indokininijos reikalus. Amerikiniai agresoriai svajoja ne tik nuslopinti išsivaduojamąją Indokininijos tautų judėjimą, bet ir išstumti iš šalies prancūzus ir paversiti ją savo kolonija ir placdarmu agresijai Pietų ir Pietryčių Azijos rajone išplėsti.

Vietnamo, Kchmero ir Patet-Lao tautos yra kupinos ryžto apginti kraują iškovotą nepriklausomybę nuo prancūzų ir Amerikos imperialistų pasikėsinimų.

Vienos Kchmero Liaudies armijos dalies štabe apsvaustomos karinės operacijos.

(TASS).

Rajono vidurinių mokyklų pirmenybės

Š. m. lapkričio mėn. 1 d. Kupiškėje buvo prarastos rajono vidurinių mokyklų 1953 — 1954 m. m. krepšinio ir tinklinio pirmenybės, kurios buvo pravedamos taškų sistema mergaičių ir berniukų grupėse.

Pirmenybių vykdymo tvarka leido išsamiai patikrinti bendrą mūsų rajono vidurinių mokyklų jaunųjų žaidėjų sportinį pajėgumą bei išryškinti atskirų vidurinių mokyklų krepšinio ir tinklinio sekcijų darbą.

Krepšinio pirmenybėse berniukų grupėje pirmą vietą iškovojo Kupiškio Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos komanda (A. Gružauskas, R. Karazija, R. Simaška, R. Švaplenas ir A. Čepelė), kuri, palyginus su kitų mokyklų komandomis, parodė patenkinamą kamuolio valdymo techniką bei žaidimo taktiką. Kupiškio Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos krepšininkai aukštu rezultatu įveikė Subačiaus (61:12) bei Šimonių (43:13) vidurinių mokyklų komandas ir tapo grupės nugalėtojais. Dėl antros ir trečios vietos susitiko Šimonių ir Subačiaus komandos, kurios nepasizymėjo nei kamuolio valdyme, nei žaidimo technikoje. Susitikimą minimalia taškų persvara (18:17) laimėjo subačiai.

Mergaičių grupėje pirmose varžybose susitiko Kupiškio Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos krepšininkės ir praeitų mokslo metų nugalėtojos — Subačiaus vidurinės mokyklos penketukas. Tenka atžymėti, kad nuo praeitų metų varžybų subačietės nepadarė jokios pažangos, todėl ir teko pralaimėti kupiškietėms rezultatu 9:12 ir Šimonių vidurinės mokyklos komandai rezultatu 0:15 (!). Subačiaus vidurinės mokyklos krepšininkės užėmė paskutinę vietą. Šimonių ir Kupiškio Vlado Rekašiaus vardo vidurinių mokyklų krepšininkių susitikimas pasibaigė rezultatu 9:7 Šimonių komandos (E. Darondovaitė, I. Kavoliūnaitė, A. Kepalaitė, E. Pašluoskaitė ir L. Zutonaitė) naudai, kuri tuo pačiu iškovojo ir rajono vidurinių mokyklų 1953 — 1954 m. m. krepšinio čempiono vardą.

Reikia pažymėti, kad Šimonių krepšininkės buvo gerai fiziškai paruoštos ir varžybose panaudojo nors paščiausią žaidimo taktiką, kurios nesimatė kitose komandose. Tačiau, kaip ir kitų mokyklų krepšininkėms, joms trūksta technikos kamuolio vedime, išpasavime, priėmimo ir t. t. Bendrai, rajono mokyklų mergaičių krepšinio žaidimo lygis žemas. Komandos žaidžia neužtikrintai, padrikai, be taktinio plano, žaidimas pavirsta į „susibūrimus“, kitaip sakant, kur kamuolis, ten ir visos žaidėjos.

Panašias klaidas daro Subačiaus bei Šimonių vidurinių mokyklų berniukai.

Nežiūrint, kad Kupiškio Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos krepšininkai aukštu rezultatu įveikė savo varžovus, tačiau ir kupiškietėjų žaidimo lygis dar daug atsilieka nuo kitų pajėgesnių respublikos mokyklų. Silpnai kupiškietėjų komandos puolėjai ir gynėjai derina veiksmus, neaktyviai remia vieni kitus puolime bei gynime. Buvo jaučiamas žaidėjų nepakankamas fizinis pasiruošimas, ko pasekoje neišlaikydavo pradėto tempo iki pat rungtynių pabaigos.

Tinklinio pirmenybėse berniukų grupėje pirmą vietą iškovojo techniškai ir taktiškai pajėgesnė už kitų mokyklų tinklininkus Kupiškio Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos komanda (A. Gružauskas, R. Karazija, A. Maironis, A. Seibutis, R. Simaška ir V. Zulonas), kuri įveikė subačietius rezultatu 2:0 (15:2;15:1) ir Šimonių tinklininkus — 2:0 (15:8;15:3). Antą vietą užėmė Subačiaus vidurinės mokyklos sportininkai, nugalėję šimoniečius rezultatu 2:0 (15:4;17:15).

Mergaičių grupėje rajono nugalėtojo vardas atiteko kupiškietėms (S. Gedminaitė, J. Kavoliūnaitė, D. Vosyltė, Br. Lauciūtė, V. Purėnaitė ir V. Repšytė), kurios iškovojo dvi pergales — prieš Subačiaus (2:1) ir Šimonių vidurinių mokyklų komandas. Antą vietą iškovojo subačietės, įveikusios Šimonių tinklininkes rezultatu 2:1 (15:5; 5:15;15:7).

Tinklinio pirmenybėse bendrą pirmąją vietą iškovojo Kupiškio Vlado Rekašiaus vardo vidurinė mokykla. Antą vietą užėmė Subačiaus, o trečią — Šimonių vidurinė mokykla.

Krepšinyje vietomis pasiskirstė sekančiai: I-mavieta — Kupiškio Vlado Rekašiaus v. vidurinė mokykla, II-ra vieta — Šimonių vidurinė mokykla, III-čia vieta — Subačiaus vidurinė mokykla.

Bendrą (skaitant tinklinį ir krepšinį) pirmąją vietą rajono moksleivių 1953—1954 m. m. krepšinio ir tinklinio pirmenybėse iškovojo kupiškietė, antrą — šimoniečiai, trečią — subačietė.

Atskirų sporto šakų komandos — nugalėtojos ir tų komandų dalyviai buvo apdovanoti rajono liaudies švietimo skyriaus Pagyrimo lapais.

A. OPULSKIS
Rajono liaudies švietimo skyriaus
fizinio auklėjimo visuomeninis
inspektorius

L. e. redaktorius p. A. SAKALAUSKAS